

AKP İktidarı Başarılı mı, Başarısız mı?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Salı, 15/05/2012 - 13:22

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

Yazının Yazıldığı Tarih: 15.05.2012

Bir iktidarın başarısını neye göre ölçmek gerekir? Çıkarları farklı olan, çok çeşitli sınıf ve tabakalardan oluşan bir toplumda yaşıyoruz. Her kesimin, her yurttaşın iktidardan beklentileri farklı farklıdır. Ancak bir genelleme yaparsak; büyük sermaye gruplarının iktidardan beklentileri ile başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkın iktidardan beklentileri çok farklıdır.

Büyük sermaye hükümetten asgari ücretin olabildiğince düşük tutulmasını, taşeron işçiliğinin yaygınlaştırılmasını, emekçilerin sendikalaşmalarının olabildiğince zorlaştırılmasını, kamu işletmelerinin özel sektöre peşkeş çekilerek kamunun ekonomiden elinin çekmesini vs. gibi emekçi, kamu ve toplum aleyhine, kendi lehlerine, emekçileri daha kolay istismar etme ve sömürsünü körükleyen önlemler bekler.

Buna karşılık emekçiler ise siyasi iktidardan; tamamen tersine, asgari ücretlerin insanca yaşam düzeyine yetecek derecede yükseltilmesi, işsizliği azaltıcı kamusal yatırımların yapılması, emekçilerin örgütlenmesini önleyen veya zorlaştıran bütün engellerin kaldırılması, hayat pahalılığının çok sınırlı kalması, ulusal gelirin adaletli dağıtılması vs. gibi ekonomi ve sosyal politikalar yapmasını beklerler.

Siyasi hedefleri farklı olan siyasi parti ve grupların da siyasi beklentileri de farklıdır. Bazı siyasi partiler ülkenin bağımsızlığını, ulusal birlik ve bütünlüğünü, refahın artmasını ve adaletli paylaşılmasını, ülkedeki demokrasinin gerçekten gelişimini isterken; diğer bazı siyasi parti ve hareketler ise demokrasinin sağladığı fırsatlardan istifade ederek, bizzat demokratik rejimin kendisini değiştirmeyi, kendi bencil şoven etnik milliyetçilik hedefine ulaşmak için ulusal birliği ve bütünlüğü bozmayı programlarına koymuşlardır.

Kısaca AKP iktidarının başarısını veya başarısızlığını farklı çıkarlar, farklı hedefler, farklı sınıflar, farklı beklentiler, farklı siyaset ve ideolojik açılarından değerlendirildiğinde farklı sonuçlar ortaya çıkacaktır. Bu anlamda hiç bir değerlendirme tarafsız olamayacaktır. Cumhuriyet düşmanı, Atatürk milliyetçiliği ve laiklik karşıtı, bütün derdi toplumda kolay yoldan zenginleşmek olan biri için elbette AKP iktidarının on yıllık iktidarı başarılıdır. Fakat ülkemizin tam bağımsızlığında ısrar eden, cumhuriyetin kurucu iradesine uygun olarak laik, demokratik, hukuk devleti niteliklerini korumaya çalışan, ulusal birlikten, vatanın toprak bütünlüğünden ve gelir dağılımında sosyal adalet yana biri için ise AKP iktidarı başarısızdır.

Beliki bir kimsenin kendi bulunduğu pozisyondan yaptığı bir değerlendirme tarafsız olmayabilir ama pek ala bu yorum nesnel(objektif) olabilir. Çünkü nesnellik tarafsızlık kavramıyla eş anlamlı değildir. Nesnelliğin ana ölçüsü gerçekliğe uygunluktur. Nesnel gerçeklik te her zaman taraftardır. Örneğin pozitif bilimler her zaman olumlu(pozitif) değerlendirmelerle gelişimden yanadır.

Politikadergisi okuyucu profilini genellikle AKP muhalifi olarak göz önünde tutsak bile, biz yine de AKP'nin neredeyse on yıl süren iktidarını bizzat AKP'nin kendi ölçü ve söylemleriyle değerlendirmeye

çalışacağız. Böylece az da olsa biraz daha fazla objektif kalabileceğiz ve AKP'ye de çok fazla haksızlık yapmamış olacağız.

2002 yılı Kasım seçimlerinde % 34 oranla iktidara gelen AKP seçmene seçim beyannamesinde aşağıdaki vaatlerde bulunmuştu: Dış politikada Kıbrıs'ta çözüm, AB'ye tam üyelik ve nihayet komşularımızla sıfır sorun sözü verirken, iç ve sosyal politikadaki vaatleri ise üç ana sorunun baş harflerinden oluşan **üç “Y”** idi:

- **Yasaklara** karşı (Örneğin üniversitelerde Türban yasağını kaldırmak)
- **Yolsuzluklara** karşı (Banka hortumlamalarına, usulsüz ihalelere karşı vs. mücadele etmek)
- **Yoksulluğa** karşı (Bir anlamda sosyal adalet getirme vaadi!)

Önce AKP'nin vaatlerinden **“Yasaklar”** konusunu ele alalım. Üç dönem iktidarda olan AKP yasaklar konusunda ana muhalefet partisi CHP'nin son başkanı Kılıçdaroğlu'nun desteğini de arkasına alarak ancak üçüncü dönemde sesiz sedasız üniversitelere türbanı sokabilmiştir. Yasaklar konusunda AKP'nin **tek başarısı** budur.

Buna karşılık AKP bizzat kendisi **yasakçı** bir parti haline gelmiştir. AKP iktidarı döneminde içki ve sigara yasağından başlayarak, Ahmet Şık'ın **İmanın Ordusu** gibi basılmamış kitapları dahi yasaklayan, belirli muhalefet basınına ve internet sayfalarına sansür uygulayan ve oto sansüre zorlayan AKP iktidarı; yasaklama işini Cumhuriyet devrimlerini kutlama bayramlarına kadar götürmüştür!

“Yolsuzluk” konusunda da AKP'nin karnesi yasaklardan daha iyi değildir. İktidara gelmeden önce mecliste dokunulmazlıkları mutlaka sınırlayacağını vaat eden AKP, iktidar döneminde bu sözünü tamamen unuttuğu gibi, bizzat kendisi büyük yolsuzluk skandallarına karışmıştır. Yolsuzluk nedeniyle bizzat Başbakan R.T. Erdoğan hakkında fezleke vardır. Şaban Dişli ve Dengir Mir Fırat gibi AKP'nin önde gelen siyasetçileri yolsuzluk nedeniyle görevlerinden istifa etmek zorunda kalmışlardır. Deniz Feneri skandalıyla uluslararası bir boyut kazanan AKP'nin yolsuzluk ayıbı sonunda bu yolsuzluğu sorgulayan savcılar yargılayan bir adalet ve yargı skandalına dönüşmüştür.

“Yoksulluk” meselesine gelince, bu alanda AKP iktidarı tamamen sınıfta kalmıştır. Daha önceki dün (13.05.2012 tarihinde) Tüketici Hakları Derneği üyeleri Ankara Kızılay'da basın açıklamasında **“Türkiye’de 15 milyon kişi açlık sınırının altında, 45 milyon kişi ise yoksulluk sınırının altında bir gelirle yaşamaktadır”** tespitini yapmışlardır. Ülkemizde halen 11 milyondan fazla emekçi kayıt dışı, kaçak çalıştırılmaktadır. Bu insanlar aileleriyle birlikte her türlü sosyal güvenceden yoksundurlar.

2009 yılı kış aylarında Ankara Kızılay'da yurdun dört bir tarafından gelen binlerce TEKEl işçisinin AKP hükümetinin **neoliberal** politikalarının doğal sonucu olarak TEKEl işletmelerini özelleştirmeleri nedeniyle 4-c uygulamalarına uğrayan emekçilerin kaybettikleri kazanılmış sosyal haklarını korumaya yönelik o şanlı mücadeleleri henüz bütün Türkiye'nin belleklerinden silinmemiştir. AKP özelleştirme furçasına halen son sürat devam etmekte, bu politikalar aracılığı ile bir yandan yandaşlarına yeni **rant** kapıları açarken, diğer yandan emekçilerin **sosyal haklarını** da birer birer **yok etmektedir**.

AKP iç politikada ülkenin en büyük sorunlardan biri olan terör konusunda da hiçbir etkili çözüm bulamadığı gibi, sorunu içinden çıkılmaz bir konuma taşımıştır. 2002 yılında sıfırlanmış olan PKK terörü 9,5 senelik AKP döneminde yeniden canlanıp güçlenmiştir. Sayısız terör saldırılarında yine onlarca genç insanımız yaşamını, bedensel bütünlüğünü ve sağlığını yitirmek zorunda kalmıştır. Milliyetçi Kürt hareketine ve onun terör örgütüne oldukça tavizkar davranan AKP yönetimi, Habur'la başlayan ve Oslo'da müzakereleriyle biten bir skandal süreçte PKK terör örgütüne olağan üstü değer vererek onu büsbütün şımartmış, ülkeyi bölünmenin eşiğine taşıyarak **sorunu artık içinden çıkılmaz hale getirmiştir**.

Söylemde devamlı “İleri Demokrasi” den bahseden AKP iktidarı döneminde, Türkiye de temel hak ve özgürlükler çok daha fazla sınırlandırılmışlardır. Telefon dinlemeleri, basına uygulanan baskı, sansür

ve oto sansür, Özel Yetkili Mahkemeler üzerinde açılan büyük çaplı ve uzun süreli dev düzmece davalarla ülkedeki muhalif güçler sindirilmiştir. Bugün TSK'nın general kadrosunun üçte biri Silivri'de, Hasdal ve Sincan ceza evlerindedir. 8 Milletvekili 11 aydır tutuklu olduğundan mecliste yasama faaliyetlerine katılamamaktadır; dolayısı ile AKP'nin kastettiği milli irade tam oluşmamıştır. Onlarca yazar, aydın, gazeteci, siyasetçi, subay zindanlarda psikolojik zulme maruz kalmaktadır. AKP iktidarı "şike" bahanesiyle Futbol dünyasını da tam kontrol altına almaya çalışmış; Futbolda güvensizlik ve şiddet ortamını körüklemiştir. Resim, heykel, sinema, tiyatro gibi sanat dallarına da diktatörce son sözü söylemek üzere burnunu sokan AKP iktidarı ve lideri Başbakan R.T. Erdoğan, ileri demokrasi yerine hukuk tanımaz bir dikta rejimini Türkiye'de adım adım gerçekleştirmişlerdir.

Dış politikada ise 2005 yılında başlayan AB-Türkiye tam üyelik müzakereleri tamamen tıkanmıştır. 10 yıllık AKP iktidarında Kıbrıs'ta ise artık çözümsüzlük neredeyse ebedileşmiştir. Dışarda Arap halklarına karşı ucuz kahraman olmak, içerde Filistin dostu dinci kesimleri tatmin etmek için Türkiye bir "**Danışıklı Doğuş**" sonucu İsrail ile ilişkilerini bozmak zorunda kalmış; AB ve ABD'nin arzusu ile Ermenistan ile ilişkilerini düzeltiyim derken Azerbaycan'ı küstürmüştür. Irak'ın kuzeyindeki kukla Barzani yönetimini desteklemekten ve Irak'ın iç işlerine karışmaktan dolayı Irak'la düşman haline gelen AKP yönetimindeki Türkiye, aynı nedenlerden dolayı komşumuz Suriye ile de savaşın eşiğine yaklaşmıştır. NATO'nun ilk aşamada İsrail'i koruma amaçlı Füze Kalkanı sisteminin radar ayağını Türkiye topraklarına, Malatya'nın Kürecik yöresine konuşturulmasına izin veren AKP hükümeti, bu tehlikeli ve riskli kararıyla resmen komşumuz İran ve Rusya'nın askeri tehditlerini üzerine çekmesine neden olmuştur.

Kısaca 9,5 senelik AKP iktidarı, AKP'nin kendi hedef ve vaat ölçüleriyle kıyaslandığında, tam bir **fiyaskodur**. Hem dış politikada, hem iç, sosyal ve ekonomi politikalarında AKP iktidarı kendi ölçüleriyle tamamen **başarısızdır**.

İşte tam bu noktada karşımıza bu sonuçla **muazzam** çelişen bir soru çıkmaktadır: Bütün bu başarısız politikasına rağmen AKP nasıl oluyor da üç dönem iktidarda kalabiliyor ve yapılan anketlere göre de hala % 50'nin üzerinde seçmenin teveccühüne mazhar oluyor?

Bu soruya da mantıklı ve makul bir yanıt var. Biz yukarıda AKP'nin 9,5 yıllık iç ve dış politikalarında çok başarısız bir bilançoya sahip olduğunu kanıtlarken sadece AKP iktidarının Türkiye'nin somut sorunlarıyla ilgili performansına değindik. Elbette AKP'nin çok başarılı olduğu alanlar da var! Hiçbir başarı olmadan Adalet ve Kalkınma Partisi 2002 yılından itibaren durmadan oylarını artıramaz.

AKP'nin en başarılı olduğu alan, seçmeni ile iyi bir diyalog kurmasıdır. AKP, olumsuz sonuç doğuran politikalarını ustaca paketleyerek seçmene olumlu olarak satma becerisine sahip bir partidir. AKP; Türkiye'yi giderek dışa bağımlı kılan, yabancı kaynaklarla elde edilen ekonomik başarılarla, büyük hizmetlerle, soyal yardımlarla bir kısım kendi seçmeninin **gözünü boyarken** bir diğer kesim seçmenini de **borç batağına** sokarak, **istikrar ve kendi iktidarının devamı için şantaj altına** almaktadır. AKP seçmende; 9,5 senedir yılda ortalama **% 7 ekonomik büyüme** gerçekleştiren; duble yollar, hızlı trenler, hava alanları, raylı sistemler, kentsel dönüşüm, toplu konut inşaatı vs. gibi **büyük hizmetler** veren bir parti izlenimi ve algısını ustaca yarata bilmektedir.

Ancak gerek ÷lkede işsiz sayısının daha fazla artmasını engelleyen bu **ekonomik büyüme** gerekse AKP'nin büyük projelerle yaptığı **hizmetler** içi boş, sırf seçmenin gözünü boyamaya yarayan icraatlardır. AKP'nin asıl amacı bu hizmetlerle seçmeni aldatarak iktidarda kalmak ve emperyalizmin kendisine yüklediği BOP eş başkanlığı gibi görevleri daha rahat yerine getirebilmektir. Çünkü bu ekonomik büyümenin ve hizmetlerin **kaynağı** iç tasarruflara değil de **dış borçlara**, yabancı **sıcak paraya**, özelleştirmeden elde edilen **bir defalık** gelirlere dayandığı için de Türkiye giderek daha fazla emperyalizme ve küresel sermayeye bağımlı kılınmakta, dış ekonomik ve mali krizlere karşı ÷lke ekonomisi daha hassas ve kırılgan bir yapı içine itilmektedir. Dolayısı ile kendi tasarruflarımızla üretime dayanmayan, ithalatla şişirilen bu büyüme ve hizmetlerin finansmanı ÷lkenin geleceğı için büyük bir risk taşımaktadır.

9,5 yıllık AKP iktidar döneminde halkın kendisi de borçlandırılarak, ev, araba ve

mobilya sahibi yapılmaktadır. 2002 yılında halkın 1,5 milyar dolar olan Kredi kartı

borcu 2011 yılında 170 milyar dolara çıkmıştır. 2,2 milyon insan Kredi kartı borcu

sıkıntısı yaşarken 200 insan bu nedenle intihar etmiştir. Ev, Araba ve diğer tüketim

kredi borçlu olanlarının sayısı 7,8 milyonu bulmaktadır. Bu durum, aile başı

olduğunu ve her aile ortalama dört kişiden oluştuğunu kabul edersek, tam 30

milyon insanı doğrudan etkilemektedir. Kısaca ülkemizde 30 milyon insan borç

tuzağındadır. Muhakkak ki borçlu bu insanlar ülkemizde siyasi ve ekonomik

istikrarın bozulmasından çok korkmaktadırlar. Yani ülkemizde her iki insandan

birisi **borçları nedeniyle**, siyasetin değişmesini, AKP'nin iktidardan gitmesini istememektedirler.

Ayrıca yasama ve yürütmeyi tamamen tekeline alan, yargıyı da kontrol eden AKP; iktidar gücünü kullanarak, baskı, sansür ve oto sansür uygulayarak ve dayandığı büyük sermayenin imkanları sayesinde basın ve her türlü modern medyanın büyük bir bölümünü kendi denetimi altına almıştır. Gazete ve dergilerin, TV kanallarının, internet portallarının büyük çoğunluğu AKP ve liderinin borazanı halindedir. Bilgi kirliliği, manipülasyon, kamuoyunu aldatıcı her türlü haber verme sanatı medyayı işgal etmiş durumdadır.

Bütün devlet organ ve birimlerine egemen olan AKP'ye bağlı kadroların hukuksuz, keyfi ve antidemokratik icraatlarıyla, her türlü AKP muhalefeti susturulmakta ve sindirilmektedir. Özel Yetkili Mahkemelerin yürüttüğü darbe, şike vs. gibi davalarının temel amacı toplumda korku yaratan bir siyasal ortam oluşturmaktır.

Öte yandan demokratik bir ülkede siyaset sadece siyasi partiler üzerinden yapılmaz. Bilim adamlarının, akademikerlerin, köşe yazarlarının, üniversite ve yüksek okul mensuplarının da görüş ve eleştirileri ülkede sağlıklı bir muhalefet için olağanüstü önemlidir.

AKP iktidarı YÖK üzerinden Üniversiteleri, Yüksek Okulları susturmuştur. TÜBİTAK, TUBA vb. bilimsel kuruluşları da kendi kontrolü altında tutmaktadır. AKP; Halkının % 99'nun müslüman, temiz ve saf olduğu bu ülkenin insanların dini duygularını ve inançlarını da ustaca kullanmaktadır.

Modern iletişim çağında, modern medya araçlarıyla yapılan siyaset ancak yoğun olumlu propagandalarla başarıya ulaşabilir. İşte AKP bütün bu araç ve yöntemleri dayandığı sermaye ve elindeki devlet gücüyle ustaca kullanabilmektedir öyleki AKP halkın büyük bir bölümünü siyahın beyaz olduğuna, beyazın da siyah olduğuna dahi inandırabilmektedir. AKP'nin elindeki bu imkan ve becerilerine bir de ülkemizdeki **muhalefetin yetersizliği ve beceriksizliği** de eklenince AKP % 50 seçmen kütlesinin desteğini sağlayabilmektedir.

Küçük muhalefet partileri zaten % 10 seçim barajı ile meclis dışı bırakılarak siyasetten uzaklaştırılmış, etkisizleştirilmişlerdir. Meclisteki muhalefet partileri ise kritik zamanlarda yasa dışı çeşitli kaset şantajları ile baskı altına alınmaktadırlar. Örneğin CHP'de; Baykal yönetimi 2010 yılında Kaset şantajı ile değiştirilerek yeniden yapılandırılmış ve böylelikle **CHP siyaseti** de önemli ölçüde **AKP'ye ayarlanmıştır**.

Mecliste yer alan muhalefet partilerinin beceriksizliklerinin de AKP'nin bu başarılarında büyük bir payı vardır:

- 2002 yılında krizin tam ortasında MHP'nin Ecevit hükümetini dağıtıp erken seçime giderek AKP'nin iktidara gelmesine kapı açması,
- 2002 Kasım seçimlerine CHP'nin krizin yükünü emekçilere ve halka yükleyen küresel finans kapitalin Türkiye sözcüsü Kemal Derviş'i partiye alarak katılması,
- 2007 yılında MHP'nin AKP'li Abdullah Gül'ü Cumhurbaşkanlığına seçilmesinde yardım etmesi,
- 12 Eylül 2010 referandumunda CHP'nin AKP'nin yargıya egemen olmak için yaptığı anayasa değişikliğine karşı özel ve doğrudan kampanya yerine AKP'ye karşı genel bir kampanya yürütmesi,
- 12 Haziran 2011 seçimlerinde CHP'nin kendi Kemalist ilkelerinden vaz geçen, AKP politikalarına tavizler veren, onu taklit eden kampanyalar yürütmesi vb.

Yukarıda saydığımız olayları muhalefetin AKP'ye destek olan beceriksizlikleri olarak değerlendirebiliriz.

AKP ideolojik olarak muhafazakâr-dinci bir kılıfa girmiştir. Açlığın, sefaletin, sosyal güvensizliğin olağanüstü arttığı; adaletin giderek yok olduğu; haksızlığın, hukuksuzluğun, hırsızlığın, ahlaksızlığın kol gezdiği; kadına, çocuğa ve zayıfa karşı şiddetin tek sorun çözme yöntemi olarak tercih edildiği bu nerdeyse on senelik AKP iktidar döneminde mütedeyyin insanların tek sığınacakları, huzur ve barış aradıkları liman din ve inançtır.

AKP, iç ve dış politikasındaki bütün bu başarısızlıklarını seçmenden gizlemek için mütedeyyin insanların bu temiz ve saf din duygularını da sonuna kadar istismar etmede çok deneyimli ve becerikli bir parti olduğunu göstererek iktidarını başarıyla sürdürmektedir.

Son günlerde iktidar partisi AKP, ülkemizde **Başkanlık** sistemini tartışmaya açmıştır. Bu tartışmayla AKP'nin amacı, 9,5 yılda elde ettiği; Atatürk milliyetçiliğine, devrim ve ilkelerine dayanan Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerini kökünden değiştiren ve tek adam diktasına dayanan **yeni rejimini** meşrulaştıracak yeni bir anayasa için kamuoyu hazırlamaktır. Türkiye'de cumhuriyet rejiminde demokrasi kisvesi altında yeni bir **sultanlık** veya **padişahlık** anlamına gelecek olan **Başkanlık sistemi**; ülkeyi emperyalizmin çok daha kolayca denetleyebileceği, ona daha bağımlı, daha da sömürge bir ülke haline getirirken; içerde hukuksuz bir **dikta rejimi**, dışarda "Yeni Osmanlıcılık" anlamında büyük maceralara ve **felakete götürecekt** köklü bir değişiklik olacaktır.

Türkiye'nin Başkanlık sistemine değil, 12 Eylül faşist darbe düzeninden kalma anti demokratik yasaları ayıklayarak, örneğin % 10 seçim barajını kaldırarak, dokunulmazlıkları kürsü dokunulmazlığı ile sınırlandırarak, partiler ve seçim yasasını demokratikleştirerek, Siyasi partilere seçimlerde birbirleriyle işbirliği yapabilme imkânı tanıyarak, yargıyı tam bağımsız ve tarafsız örgütleyerek vs. çok **partili parlamenter demokrasisini geliştirmeye** ihtiyacı vardır!

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Objektif değilsiniz..

İçeriği Yazan: erdal bozkurt(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 18/05/2012 - 00:09

Yazınınızın tamamını okuduğumda tamamen popülist ve muhalif olma çabasında olduğunuz apacık ortadadır. AKP göz boyayıp diyalog kurmaktan başka birşey yapmadı demek, kör insanın renk

kavramından farksızdır. 2002 yılında aldığı ülkeyi 2011 yılında Avrupa standartlarına sokmaya çalışan ve bir nebze başarılı olan bir partiden söz ediyoruz. 2002 yılında işsizlik borç ne kadardı ? IMF'den hiç söz etmiyorsunuz veya milli gelir'den. Doğrudan ülkemize yatırımlardan..Hep göbegini kaşıyıp akşama kadar oturan memur zihniyetini benimsiyorsunuz az da olsa çalışanı tebrik etmek yok, YAZIK ...Her partinin doğrusu yanlışı vardır. Ben milliyetçi ideolojime ters düştüğü için son secime kadar oy vermedim AKP'ye ama onların yaptıkları bu ülkeye 50 yıllık bir getirisi olacak. Hani SİZ veya Sizin Zihniyetiniz değil mi Adnan Menderes Vatan Caddesi'ne yol yapınca Uçak mı kaldıracak diyen.. Apolitik kalmayın da muhalif olmaya da çalışmayın doğrusu ile yanlışıyla bu ülke büyüyor.AB Suriye Irak İsrail Azerbaycan hep kendileri sorun çıkardılarda kötü olduk yoksa Türkiye'nin tavrı hep netti , işte bu yuzdendir ki kötü oluyoruz eskisi gibi kıvırtgan liderler yok.

Bozkurt'a yanıt!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Salı, 22/05/2012 - 17:29

Sayın Erdal Bozkurt yazının objektif olmadığını iddia ediyor. Yinelemekte fayda var: Objektiflik tarafsızlık değildir ki ben de tarafsız değilim elbette! Tam tersine nesnellik; bilinç dışı maddi dünyada yaşanan gerçeklerden yana taraf olmak demektir. Ben AKP'nin her türlü performansını, kendi vaatlerini yerine getirip getirmediğine bakarak, değerlendirdim. Kanıt olarak gösterdiğim konularda uydurma, yalan dolu hiçbir gerçek dışı olay yoktur. Nesnelliğin ana ölçütü gerçeğe uygunluktur! Ben de objektif olarak gerçeklere sadık kaldım.

Sayın Bozkurt "AKP göz boyayıp diyalog kurmaktan başka bir şey yapmadı demek, kör insanın renk kavramından farksızdır." diye benim AKP'nin hiç bir şey yapmadığını yazdığımı iddia ediyor. Ben yazımda AKP hiç bir şey yapmadı demiyorum. **Tam tersine** AKP iktidarının 9,5 yıllık iktidar döneminde " senede % 7 ekonomik büyüme" sinden ve "duble yollar, hızlı trenler, hava alanları, raylı sistemler, kentsel dönüşüm, toplu konut inşaatı" AKP'nin hizmetlerinden de bahsediyorum.

Sanırım Sayın Bozkurt yazının tamamını okumadan kendi yorumunu yapmış. Çünkü benim aşağıdaki AKP'nin ekonomik hizmetlerini ile ilgili yorumumu da gözden kaçırmış. AKP'nin hizmetleriyle ilgili bu paragrafı bir kez daha okumasında yarar görüyorum:

"Ancak gerek ülkede işsiz sayısının daha fazla artmasını engelleyen bu ekonomik büyüme gerekse AKP'nin büyük projelerle yaptığı hizmetler içi boş, sırf seçmenin gözünü boyamaya yarayan icraatlardır. AKP'nin asıl amacı bu hizmetlerle seçmeni aldatarak iktidarda kalmak ve emperyalizmin kendisine yüklediği BOP eş başkanlığı gibi görevleri daha rahat yerine getirebilmektir. Çünkü bu ekonomik büyümenin ve hizmetlerin kaynağı iç tasarruflara değil de dış borçlara, yabancı sıcak paraya, özelleştirmeden elde edilen bir defalık gelirlere dayandığı için de Türkiye giderek daha fazla emperyalizme ve küresel sermayeye bağımlı kılınmakta, dış ekonomik ve mali krizlere karşı ülke ekonomisi daha hassas ve kırılgan bir yapı içine itilmektedir. Dolayısı ile kendi tasarruflarımızla üretime dayanmayan, ithalatla şişirilen bu büyüme ve hizmetlerin finansmanı ülkenin geleceği için büyük bir risk taşımaktadır."

Demek hizmetlerin yapıldığından fakat bu hizmetler dış kaynağa dayandığı için ilerde büyük sorunlara neden olacak riskler taşıdığından bahsediyorum!

Bozkurt yorumunda "2002 yılında işsizlik borç ne kadardı ?" diye soruyor. Buyrun; işte rakamlar ortada;

Krizin tam ortasında Türkiye'de 2001 yılı işsizlik oranı % 8,5 iken 2012 Şubat ayı itibariyle işsizlik % 10,4 tür. Yani AKP döneminde neredeyse % 2 işsizlikte artış var.

Türkiye'nin 2002 yılı toplam dış borcu 132 milyar dolar iken 2011 sonu itibariyle toplam dış borç 309,6 milyar dolara çıkmıştır. Bu arada 30 milyar IMF borcunun ödenmiş olmasının hiç bir anlamı yoktur. Çünkü dış borç 2,5 misli artmıştır.

Komşumuz Yunanistan Türkiye'ye ibret olmalıdır. Yunanistan AB den aldığı borçlarla, sıcak parayla 20 sene “**yalancı cennette**” yaşamıştır. Son bir yıldır korkunç ve dehşet bir kriz içindedir. Şimdi emekçilerin ücret ve maaşları, emeklilikleri % 50 azalmış olduğu gibi, işsizlik iki kat, gençler arasında ise üç kat artmıştır. Neden? Çünkü Yunanistan da iç tasarrufla değil, yabancı borç ve sıcak parayla kalkınmıştır da ondan. Şimdi Yunanistan'ın haline bir bakın! İşte bizim istediğimiz Türkiye'nin de yarın Yunanistan'ın düştüğü duruma düşmemesidir!

Bozkurt bir de "AB Suriye Irak İsrail Azerbaycan hep kendileri sorun çıkardılarda kötü olduk" diyor. Pes doğrusu! Suriye bize karşı son yıllarda ne yaptı? Hele Irak? Iraklılar kendi iç derdindeler. 1,5 milyon insanını yitirmiş, milyonlarca çocuk öksüz ve yetim kalmış, 3 milyon insanı göç etmiş bir ülke Türkiye'den ne isteye bilir ki? Gerek Irak'ın gerek se Suriye'nin doğrudan iç işlerine karışan bizim hükümetimizdir. Ya Azerbaycan? Bu ülke hangi sorunu çıkardı karşımıza? İsrail'e de Davos'ta sahte kabadayılık yapan, mavi Marmara ile sataşp olay çıkaran R.T. Erdoğan değil miydi?

Erdoğan kıvırtgan değilmiş? Erdoğan'ın kıvırtganlığına sayısız örnekler verilebilir. İlk aklıma gelenler: “NATO’nun Libya’da işi yok” diyen Erdoğan bir hafta sonra NATO karargâhını İzmir’e alarak NATO’nun Libya’yı bombalamasını desteklemiştir. 32 Defa ABD emperyalizminin Büyük Orta Doğu Eş başkanı olduğunu açıklayan Erdoğan daha sonra bu sözünü inkâr etmiştir. Hükümetin PKK ile görüştüğü iddia eden şerefsizdir” dediği halde daha sonra MİT müsteşarı Hakan Fidan tarafından bizzat Erdoğan adına Oslo’da bu görüşmeye sahip çıkmıştır. Bütün bu duruş ve tavırlar dürüst ve mertçe midir?

Mehmet ÇAĞIRICI

cevap

İçeriği Yazan: Okur(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 31/07/2012 - 09:49

Merhaba.. Ben sadece şu dış borca değinmek istiyorum... Denmişki 300 milyar falan dış borç... 300 den düşelim merkez bankası 100 milyar dolara nasıl çıktı 300 den düşelim İMF nin borcunu... 300 den düşelim özel sektörün borcunu acaba geriye ne kaldı bir düşünün... Ve bunlar olurken Türkiye'de olmayan yollar, havaalanları üniversitler yapıldı yapılmaya devam ediyor... eskiden benim köyümün yolu 20/30 yıldır haritada asfalt gözüküyordu ama değildi şimdi asfalt... Birde şunu diim mahalle bakkalının borcu ve alacağı ne kadar olur, birde süper marketlerinki,,, 2002 den önce bakkaldı şimdi büyüdü... 2002 den önce bu ülke rakı masalarında yönetilirdi ya şimdi çalışmalara bi bakın... bir ülkenin devrim atlaması 30 yılları bulur... siz şimdi eğper gidip bir mahalle arasındaki bakkala sorarsanız iş nasıl Ağlar tabii çünkü onun orda 100 hane vardır 10 çoğalır 10 azalır değişmez... eğer risk alıp ana caddelere veya değişim veya veya işte almazsa yapmazsa olduğu yerde kalır vede bir hata yaptımı batır gider..

Sayın okuyucu özel sektörün

İçeriği Yazan: Berkay(Doğrulanmamış) Zaman: Çar, 19/06/2013 - 22:02

Sayın okuyucu özel sektörün borcunun toplam dış borçtan düşürülmeye çalışılmasını ekonomik değil siyasi buluyorum. Bu sayede kurnaz AKP iktidarı tarafından toplam borcun daha az olduğu algısı yaratılmaya çalışılıyor. Oysaki bütün dünyayı etkileyen Amerika'daki mortgage krizi bir özel sektör krizi değil miydi? 2001 Türkiye ekonomik krizi bir özel sektör krizi değil miydi. Özel sektör borcu basbayağı bu milleti ilgilendirir de, etkiler de. Hazinesinin 100 milyar dolar olduğunu falan söylüyorsunuz da neden 10 yılda satılanların neler olduğunu yazmıyorsunuz, isterseniz ben linkini en alta vereyim. Siz kabul etseniz de etmeseniz de, AKP iktidarı ile Türkiye üretilen ülke olamamış, bilakis borçlanıp yiyen ülke olmuştur. "Rakı masası" yorumundan bile olaya siyasi yaklaştığınız bellidir. Siz rakı masasını bırakınız da son 10 yıldır Türkiye'nin en büyük fabrikalarından Tüpraş'a, Petkim'e, İsdemir'e, Kardemir'e, Ford'a, Fiat'a, Vestel'e AKP iktidarında bir yenisi eklendi mi onu söyleyin.

<http://www.odatv.com/n.php?n=bu-haberin-ciktisini-alip-arsivleyin-1605131200>

Okur'a yanıt

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Salı, 31/07/2012 - 12:48

ayın Okuyucu,

Türkiye'nin şu andaki toplam dış borcu 318.2 milyar dolara çıkmıştır. 2011 sonu itibariyle Türkiye'nin toplam dış borcu 306,4 milyar dolardır. Toplam demek IMF dahil hazinenin, devletin ve özel sektörün hepsinin toplam borcu demektir. Özel sektör bu borcu AKP'nin TL'yi yapay olarak aşırı değerlendiren ve döviz ucuz tutan mali politikalarının sonucu yapmıştır. Dolayısı ile bu borcun 202.8 doları (% 66,1) özel sektöre 103,6 doları kamuya(devlete) aittir. Kamu borçlarının sadece 13,1 milyar dolar IMF'ye olan borçtur.

AKP'nin gazatesi olan Sabah haberindeki şu linke bakınız:

<http://www.ahaber.com.tr/Ekonomi/2012/06/29/turkiyenin-dis-borcu-ne-kadar>

İktidar ve hizmet

İçeriği Yazan: hasan cicek(Doğrulanmamış) Zaman: Cts, 04/05/2013 - 13:57

Yazılan yazının çok yanlı ve oldukça tarafli buldum tartışmaya girilmesi bile gereksiz .Ancak cevap beklediğim soru su ? ,Cumhuriyet tarihinde diğer hükümetlerin

icraatleri ile karşılaştırın ve aradaki

farki anlayalım ve neden kitlelerin tercihi olduğunu bilelim...?

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (02/05/2024 - 02:27 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/akp-iktidari-basarili-mi-basarisiz-mi>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirci>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>